

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

26. července 2017*

„Kasační opravný prostředek – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Boj proti terorismu – Omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům – Zmrazení finančních prostředků – Společný postoj 2001/931/SZBP – Článek 1 odst. 4 a 6 – Nařízení (ES) č. 2580/2001 – Článek 2 odst. 3 – Ponechání organizace na seznamu osob, skupin a subjektů zapojených do teroristických činů – Podmínky – Skutkový základ rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků – Rozhodnutí přijaté příslušným orgánem – Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci C-599/14 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 19. prosince 2014,

Rada Evropské unie, zastoupená E. Finnegan, G. Étiennem a B. Driessenem, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

podporovaná:

Francouzskou republikou, zastoupenou G. de Berguesem, F. Fizem, D. Colasem a B. Foddou, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci v řízení o kasačním opravném prostředku,

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), se sídlem v Herning (Dánsko), zastoupená T. Buruma a A. M. van Eik, advocaten,

žalobkyně v prvním stupni,

Nizozemské království, zastoupené M. K. Bulterman a J. Langerem, jako zmocněnci,

Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zastoupené S. Brandonem, C. Crane, J. Kraehling a V. Kaye, jako zmocněnci, ve spolupráci s M. Gray, barrister,

Evropská komise, zastoupená D. Gauci a F. Castillem de la Torre, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci řízení v první stupni,

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, A. Tizzano, místopředseda, L. Bay Larsen, T. von Danwitz (zpravodaj), J. L. da Cruz Vilaça a M. Vilaras, předsedové senátů, J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe a C. Lycourgos, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: V. Giacobbo-Peyronnel, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. května 2016,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 22. září 2016,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se Rada Evropské unie domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 16. října 2014, LTTE v. Rada (T-208/11 a T-508/11, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2014:885), kterým Tribunál zrušil:
 - prováděcí nařízení Rady (EU) č. 83/2011 ze dne 31. ledna 2011, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení Rady (EU) č. 610/2010 (Úř. věst. 2011, L 28, s. 14);
 - prováděcí nařízení Rady (EU) č. 687/2011 ze dne 18. července 2011, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušují prováděcí nařízení (EU) č. 610/2010 a (EU) č. 83/2011 (Úř. věst. 2011, L 188, s. 2);
 - prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1375/2011 ze dne 22. prosince 2011, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 687/2011 (Úř. věst. 2011, L 343, s. 10);
 - prováděcí nařízení Rady (EU) č. 542/2012 ze dne 25. června 2012, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 1375/2011 (Úř. věst. 2012, L 165, s. 12);
 - prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1169/2012 ze dne 10. prosince 2012, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 542/2012 (Úř. věst. 2012, L 337, s. 2);
 - prováděcí nařízení Rady (EU) č. 714/2013 ze dne 25. července 2013, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 1169/2012 (Úř. věst. 2013, L 201, s. 10);

- prováděcí nařízení Rady (EU) č. 125/2014 ze dne 10. února 2014, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 714/2013 (Úř. věst. 2014, L 40, s. 9);
- prováděcí nařízení Rady (EU) č. 790/2014 ze dne 22. července 2014, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 125/2014 (Úř. věst. 2014, L 217, s. 1),

(dále jen společně „sporné akty“), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají organizace Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (Tygři osvobození tamilského Ílamu).

Právní rámec

Rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 1373 (2001)

- 2 Dne 28. září 2001 přijala Rada bezpečnosti Organizace spojených národů rezoluci 1373 (2001), ve které stanovila rozsáhlé strategie pro boj proti terorismu, a zejména pro boj proti financování terorismu. Bod 1 písm. c) této rezoluce mimo jiné stanoví, že všechny státy bezodkladně zmrazí finanční prostředky a jiný finanční majetek nebo hospodářské zdroje osob, které páchají teroristické činy nebo se je pokusí spáchat nebo se účastní takových činů nebo napomáhají jejich spáchání, subjektů vlastněných nebo kontrolovaných těmito osobami a osob a subjektů jednajících jménem takových osob a subjektů nebo podle jejich pokynů.
- 3 Uvedená rezoluce neobsahuje seznam osob, vůči kterým se mají tato omezující opatření použít.

Unijní právo

Společný postoj 2001/931/SZBP

- 4 K provedení uvedené rezoluce 1373 (2001) přijala Rada dne 27. prosince 2001 společný postoj 2001/931/SZBP o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu (Úř. věst. 2001, L 344, s. 93; Zvl. vyd. 18/01, s. 217).
- 5 Článek 1 tohoto společného postoje stanoví:

„1. Tento společný postoj se v souladu s následujícími články vztahuje na osoby, skupiny a subjekty, které jsou zapojeny do teroristických činů a jejichž seznam je uveden v příloze.

[...]

4. Seznam uvedený v příloze je vypracován na základě přesných informací nebo materiálů v příslušném spisu, ze kterých vyplývá, že příslušný orgán přijal na základě závažných a věrohodných důkazů nebo stop rozhodnutí ve vztahu k dotyčným osobám, skupinám a subjektům, které se týká zahájení vyšetřování nebo trestního stíhání za teroristický čin, pokus o spáchání teroristického činu, účast na něm nebo napomáhání k jeho spáchání nebo odsouzení za takové činy. Do seznamu mohou být zahrnuty osoby, skupiny a subjekty uvedené Radou bezpečnosti Organizace spojených národů jako osoby, skupiny a subjekty spojené s terorismem a proti nimž Rada bezpečnosti OSN nařídila sankce.

Pro účely tohoto odstavce se „příslušným orgánem“ rozumí justiční orgán, nebo pokud justiční orgány nemají pravomoc v oblasti, které se týká tento odstavec, rovnocenný příslušný orgán v této oblasti.

[...]

6. Jména osob a subjektů na seznamu uvedeném v příloze se budou pravidelně, nejméně však jednou za šest měsíců, prověřovat s cílem zjistit, zda trvají důvody pro jejich uvedení v seznamu.“

Nariadení (ES) č. 2580/2001

6 Vzhledem k potřebě přijmout nařízení k provedení opatření popsanych ve společném postoji 2001/931 na úrovni Společenství přijala Rada nařízení (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu (Úř. věst. 2001, L 344, s. 70; Zvl. vyd. 18/01, s. 207).

7 Článek 2 tohoto nařízení stanoví:

„1. Pokud není podle článků 5 a 6 povoleno jinak,

- a) všechny finanční prostředky a jiné finanční a hospodářské zdroje patřící některé fyzické nebo právnické osobě, skupině nebo subjektu uvedeným v seznamu podle odstavce 3 nebo jimi vlastněné nebo držené se zmrazují;
- b) žádné finanční prostředky ani jiné finanční a hospodářské zdroje nesmějí být ani přímo, ani nepřímo zpřístupněny žádné fyzické ani právnické osobě, skupině nebo subjektu uvedeným v seznamu podle odstavce 3 nebo v jejich prospěch.

2. Pokud není v článcích 5 a 6 povoleno jinak, zakazuje se poskytovat finanční služby fyzické nebo právnické osobě, skupině nebo subjektu uvedeným v seznamu podle odstavce 3 nebo v jejich prospěch.

3. Rada jednomyslně vypracuje, přezkoumává a mění seznam osob, skupin a subjektů, na které se vztahuje toto nařízení, v souladu s čl. 1 odst. 4, 5 a 6 společného postoje 2001/931/SZBP; tento seznam obsahuje

- i) fyzické osoby, které páchají teroristické činy nebo se je pokusí spáchat, účastní se takových činů nebo napomáhají jejich spáchání;
- ii) právnické osoby, skupiny nebo subjekty, které páchají teroristické činy nebo se je pokusí spáchat, účastní se takových činů nebo napomáhají jejich spáchání;
- iii) právnické osoby, skupiny nebo subjekty vlastněné nebo kontrolované jednou fyzickou nebo právnickou osobou, skupinou nebo subjektem nebo více fyzickými nebo právnickými osobami, skupinami nebo subjekty uvedenými v bodech i) a ii), nebo
- iv) fyzické nebo právnické osoby, skupiny nebo subjekty jednající jménem nebo na pokyn jedné fyzické nebo právnické osoby, skupiny nebo subjektu nebo několika fyzických nebo právnických osob, skupin nebo subjektů uvedených v bodech i) a ii).“

Skutečnosti předcházející sporu a sporné akty

- 8 Dne 29. května 2006 přijala Rada rozhodnutí 2006/379/ES, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 a kterým se zrušuje rozhodnutí 2005/930/ES (Úř. věst. 2006, L 144, s. 21). Tímto rozhodnutím Rada zařadila LTTE na seznam podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 2580/2001 (dále jen „sporný seznam“).
- 9 Na základě pozdějších aktů Rady, zejména na základě sporných aktů, byla LTTE na tomto seznamu ponechána.
- 10 V odůvodnění k těmto aktům popsala Rada organizaci LTTE jako teroristickou skupinu a zmínila řadu teroristických činů, které měla LTTE spáchat od roku 2005. Rada uvedla, že „přestože nedávná vojenská porážka LTTE výrazně oslabila její strukturu, pravděpodobným záměrem této organizace je i nadále pokračovat v teroristických útocích na Srí Lance“. Dále Rada zmínila mimo jiné dvě rozhodnutí Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z roku 2001, jimiž byla LTTE zakázána a byly jí zmrazeny finanční prostředky (dále jen společně „rozhodnutí Spojeného království“), a rozhodnutí přijaté indickými orgány v průběhu roku 1992 o zákazu LTTE, které bylo potvrzeno v průběhu roku 2004 (dále jen „rozhodnutí indických orgánů“). Rada konstatovala, že pokud jde o rozhodnutí Spojeného království a o rozhodnutí indických orgánů – v jehož případě tak učinila pouze v odůvodnění k prováděcímu nařízení č. 790/2014 – jsou tato rozhodnutí pravidelně přezkoumávána nebo mohou být přezkoumána nebo se protinim lze odvolat, na základě čehož uvedla, že tato rozhodnutí byla přijata příslušnými orgány ve smyslu čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931. Rada konečně konstatovala, že uvedená rozhodnutí jsou stále v platnosti, a uvedla, že důvody pro zařazení LTTE na sporný seznam jsou nadále platné.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 11 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 11. dubna 2011 podala LTTE žalobu, zapsanou do rejstříku pod číslem T-208/11, znějící na zrušení prováděcího nařízení č. 83/2011 v rozsahu, v němž se jí tento akt týká.
- 12 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 28. září 2011 a opraveným dne 19. října 2011 podala LTTE žalobu, zapsanou do rejstříku pod číslem T-508/11, znějící na zrušení prováděcího nařízení č. 687/2011 v rozsahu, v němž se jí tento akt týká.
- 13 Vzhledem k tomu, že v průběhu řízení přijala Rada nařízení č. 1375/2011, č. 542/2012, č. 1169/2012, č. 714/2013, č. 125/2014 a č. 790/2014, jimiž byla předchozí prováděcí nařízení postupně zrušena a nahrazena, LTTE postupně upravovala svá návrhová žádání v tom směru, že její žaloba směřuje rovněž na zrušení posledně uvedených nařízení v rozsahu, v němž se jí tyto akty týkají.
- 14 Na podporu svých návrhových žádání uplatnila LTTE v podstatě sedm žalobních důvodů, z nichž šest se týkalo společně věcí T-208/11 a T-508/11 a sedmý pouze věci T-508/11. Z oněch šesti žalobních důvodů, které se týkaly společně obou těchto věcí, vycházel první žalobní důvod z nepoužitelnosti nařízení č. 2580/2001 na konflikt mezi LTTE a vládou Srí Lanky, druhý z nesprávné kvalifikace LTTE jako teroristické organizace ve smyslu čl. 1 odst. 3 společného postoje 2001/931, třetí z neexistence rozhodnutí přijatého příslušným orgánem, čtvrtý z absence prověřování požadovaného článkem 1 odst. 6 společného postoje 2001/931, pátý z porušení povinnosti uvést odůvodnění a šestý z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu žalobkyně. Sedmý žalobní důvod, uplatněný pouze ve věci T-508/11, vycházel z porušení zásad proporcionality a subsidiarity.
- 15 Po zamítnutí prvního z těchto žalobních důvodů Tribunál vyhověl čtvrtému až šestému žalobnímu důvodu a částečně i třetímu žalobnímu důvodu a na tomto základě sporné akty zrušil v rozsahu, v němž se týkaly LTTE.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

16 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:

- napadený rozsudek zrušil,
- vydal konečné rozhodnutí o otázkách, které jsou předmětem projednávaného kasačního opravného prostředku, a žaloby LTTE zamítl a
- uložil LTTE náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

17 LTTE navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zamítl kasační opravný prostředek podaný Radou,
- potvrdil napadený rozsudek a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených v tomto řízení o kasačním opravném prostředku a potvrdil napadený rozsudek v části, v níž byla Radě uložena náhrada nákladů řízení před Tribunálem.

18 Francouzská republika, Nizozemské království, Spojené království a Evropská komise podporují návrhová žádání Rady.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

19 Rada, podporovaná Spojeným královstvím, vytýká Tribunálu v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku jeho závěr učiněný v bodech 141 a 146 až 148 napadeného rozsudku, podle něhož měla v odůvodnění ke sporným aktům doložit, že provedla ověření, podle kterého je ochrana práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu v indickém právním řádu rovnocenná ochraně zaručené na úrovni Evropské unie. Rada připouští, že jí ověření existence takové ochrany přísluší, opírá-li se – jako v projednávané věci – o rozhodnutí orgánu třetího státu, uvádí však, že společný postoj 2001/931 jí neukládá uvádět odůvodnění související s tímto ověřením.

20 Rada uvádí, že i kdyby byla povinna prokázat, že s postupy platnými ve třetím státě jsou spojeny záruky co do práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu, které jsou rovnocenné zárukám stanoveným unijním právem, nebylo by možné jí vytýkat, že tuto skutečnost prokázala v žalobní odpovědi, a nikoli v odůvodnění ke sporným aktům. Vzhledem k tomu, že by třetí stát mohl považovat vyjádření v těchto odůvodněních týkající se otázky, zda dodržuje právo na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu, či nikoli, za vměšování do svých vnitřních záležitostí, odůvodnění vyžadované Tribunálem by Radě bránilo v možnosti opírat se o rozhodnutí třetích států. Situace by byla odlišná, kdyby bylo Radě dovoleno učinit své vyjádření k právnímu systému dotyčného třetího státu v jejích písemnostech předkládaných před unijními soudy, kde by tyto písemnosti požívaly jisté důvěrnosti.

21 LTTE s touto argumentací nesouhlasí.

Závěry Soudního dvora

- 22 Pro účely rozhodnutí o tomto důvodu kasačního opravného prostředku je třeba na úvod konstatovat, že Tribunál v bodech 125 až 136 napadeného rozsudku správně vyložil pojem „příslušný orgán“ ve smyslu čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931, a to tak, že se neomezuje jen na orgány členských států, ale může v zásadě zahrnovat také orgány třetích států.
- 23 Tento výklad, vůči němuž ostatně účastníci řízení o tomto kasačním opravném prostředku neuplatňují žádné výhrady, lze totiž odůvodnit zaprvé z hlediska znění čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931, který neomezuje pojem „příslušné orgány“ pouze na orgány členských států, a zadruhé z hlediska cíle tohoto společného postoje, který byl přijat k provedení rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 1373 (2001), jež se zaměřuje na zintenzivnění boje proti terorismu v celosvětovém měřítku prostřednictvím systematické a těsné spolupráce všech států.
- 24 Tribunál však rovněž právem v bodě 139 napadeného rozsudku v podstatě určil, že je na Radě, aby než se opře o rozhodnutí orgánu třetí země, ověřila, zda bylo toto rozhodnutí přijato při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu.
- 25 Soudní dvůr totiž opakovaně rozhodl, že Rada je při přijímání omezujících opatření povinna dodržovat základní práva, která jsou součástí unijního právního řádu, mezi něž patří zejména dodržování práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 97 a 98, a ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, body 65 a 66).
- 26 V tomto ohledu platí, že potřeba provést ověření uvedené v bodě 24 tohoto rozsudku, kterou Rada výslovně uznala v rámci tohoto řízení o kasačním opravném prostředku, vyplývá zejména z cíle požadavku stanoveného v čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931, podle kterého se musí prvotní zařazení osoby nebo subjektu na sporný seznam zakládat na rozhodnutí přijatém příslušným orgánem. Tento požadavek má totiž za cíl chránit dotčené osoby či subjekty tím, že zajistí, aby k jejich prvotnímu zařazení do sporného seznamu docházelo pouze na dostatečně pevném skutkovém základě (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2012, Al-Aqsa v. Rada a Nizozemsko v. Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 68). Tohoto cíle lze přitom dosáhnout pouze tehdy, jsou-li rozhodnutí třetích států, na jejichž základě provádí Rada prvotní zařazení osob či subjektů na uvedený seznam, přijímána při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu.
- 27 Tento závěr je ostatně potvrzen bodem 4 dokumentu nadepsaného „Working methods of the Working Party on implementation of Common Position 2001/931 on the application of specific measures to combat terrorism“ (Pracovní postupy pracovní skupiny k provedení společného postoje 2001/931 o uplatnění zvláštních opatření k boji proti terorismu), obsaženého v příloze II dokumentu Rady 10826/1/07 REV 1 ze dne 28. června 2007, z něhož vyplývá, že opírá-li se Rada pro účely zařazení osoby nebo subjektu na sporný seznam o návrh třetího státu, posoudí, zda tento návrh dodržuje lidská práva, zejména právo na účinnou právní ochranu a na spravedlivý proces.
- 28 V rozsahu, v němž Rada zpochybňuje nezbytnost uvést v odůvodnění ke sporným aktům důvody dokládající, že ověřila, zda bylo rozhodnutí indických orgánů přijato při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu, je nutno připomenout, že posouzení Tribunálu stran dostatečnosti či nedostatečnosti odůvodnění podléhá přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 140 a citovaná judikatura).
- 29 Cílem povinnosti odůvodnit akt nepříznivě zasahující do právního postavení osoby, jež je logickým důsledkem zásady dodržování práva na obhajobu, je zaprvé poskytnout dotyčné osobě dostatečné informace pro zjištění, zda je akt podložený, nebo je případně stížen vadou, která umožňuje

napadnout jeho platnost před unijním soudem, a zadruhé umožnit tomuto soudu přezkoumat legalitu tohoto aktu (rozsudky ze dne 18. února 2016, Rada v. Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, bod 74, a ze dne 21. dubna 2016, Rada v. Bank Saderat Iran, C-200/13 P, EU:C:2016:284, bod 70).

- 30 Odůvodnění takového aktu tedy musí každopádně uvést skutkové okolnosti a právní úvahy, které mají podstatný význam v systematice tohoto aktu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. ledna 2007, Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise, C-404/04 P, nezveřejněný, EU:C:2007:6, bod 30, ze dne 1. července 2008, Chronopost a La Poste v. UFEX a další, C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 96, a ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 169).
- 31 S ohledem na cíl požadavku, podle kterého se musí prvotní zařazení osoby nebo subjektu zakládat na rozhodnutí přijatém příslušným orgánem, kterýžto cíl jen uveden v bodě 26 tohoto rozsudku, je třeba mít za to, že opírá-li Rada toto zařazení o rozhodnutí třetího státu, má záruka, že toto rozhodnutí bylo přijato při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu, podstatný význam v systematice tohoto zařazení i v systematice následných rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků. Rada je tedy povinna poskytnout v odůvodnění k těmto rozhodnutím údaje, na jejichž základě bude možné se domnívat, že dodržení těchto práv ověřila.
- 32 Tento závěr není zpochybněn argumentací Rady uvedenou v bodě 20 tohoto rozsudku.
- 33 Povinnost uvést odůvodnění má totiž za cíl umožnit dotčené osobě rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je účelné obrátit se na příslušný soud (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. června 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, bod 53, a ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 100). Za tím účelem stačí, uvede-li Rada stručně v odůvodnění k rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků důvody, proč má za to, že rozhodnutí třetího státu, o něž se hodlá opřít, bylo přijato při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu.
- 34 Vzhledem k tomu, že se Rada smí opřít pouze o rozhodnutí třetího státu, které dodržuje právo na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu, nemůže takové odůvodnění, jaké je popsáno v předchozím bodě, představovat vměšování do vnitřních záležitostí dotčeného třetího státu.
- 35 Mimoto s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 33 tohoto rozsudku nelze přijmout ani argument Rady, že jí musí být dovoleno učinit své vyjádření k právnímu systému dotčeného třetího státu nikoli v odůvodnění k rozhodnutím o zmrazení finančních prostředků, nýbrž v rámci svých spisů účastníka řízení předkládaných před unijními soudy.
- 36 V daném případě – jak uvedl Tribunál v bodech 141 a 145 napadeného rozsudku – se odůvodnění k prováděcím nařízením č. 83/2011, č. 687/2011, č. 1375/2011, č. 542/2012, č. 1169/2012, č. 714/2013 a č. 125/2014 omezují na konstatování, že indická vláda zakázala LTTE v průběhu roku 1992 na základě Unlawful Activities Act 1967 (zákon o nelegálních aktivitách z roku 1967) a následně tuto organizaci zařadila na seznam teroristických organizací uvedený v příloze Unlawful Activities Prevention (Amendment) Act 2004 [zákon (dodatek) o předcházení nelegálním aktivitám z roku 2004]. V odůvodnění k prováděcímu nařízení č. 790/2014 je toto konstatování pouze doplněno o zmínku, že oddíly 36 a 37 zákona o nelegálních aktivitách z roku 1967 obsahují ustanovení týkající se odvolání a přezkumu indického seznamu osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, že rozhodnutí o zákazu LTTE jako nelegálního sdružení je pravidelně přezkoumáváno indickým ministrem vnitra, že k poslednímu přezkumu došlo dne 14. května 2012 a že po přezkoumání soudem ustaveným na základě zákona o nelegálních aktivitách z roku 1967 byla kvalifikace LTTE jako subjektu zapojeného do teroristických činů potvrzena indickým ministrem vnitra dne 11. prosince 2012.

- 37 Ani prováděcí nařízení č. 83/2011, č. 687/2011, č. 1375/2011, č. 542/2012, č. 1169/2012, č. 714/2013 a č. 125/2014 ani prováděcí nařízení č. 790/2014 neobsahují sebemenší zmínku, na jejímž základě by bylo možné se domnívat, že Rada ověřila, zda bylo rozhodnutí indických orgánů přijato při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu. Odůvodnění k těmto nařízením tedy neumožňuje zjistit, zda Rada splnila povinnost provést ověření, která jí v tomto ohledu příslušela.
- 38 Tribunál tedy zejména v bodech 142, 146, 147 a 149 napadeného rozsudku právem dospěl k názoru, že sporné akty jsou stíženy vadou spočívající v nedostatečném odůvodnění.
- 39 První důvod kasačního opravného prostředku proto musí být zamítnut.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 40 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku, který se týká zejména bodů 173, 175, 186 až 189, 198, 202 až 204, 212, 213 a 225 napadeného rozsudku, Rada zaprvé tvrdí, že uvedený rozsudek spočívá na mylném předpokladu, že Rada musí pravidelně poskytovat nové důvody pro ponechání LTTE na sporném seznamu. Rada tvrdí, že jelikož vnitrostátní rozhodnutí, jimiž bylo odůvodněno prvotní zařazení LTTE na tento seznam, nebyla zrušena a jelikož schází další informace, které by hovořily pro její vynětí z uvedeného seznamu, byla oprávněna ponechat LTTE na sporném seznamu již na základě samotných vnitrostátních rozhodnutí, jimiž bylo odůvodněno její prvotní zařazení na tento seznam.
- 41 Zadruhé Rada tvrdí, že Tribunál neprávem odmítl použití informací pocházejících z veřejných zdrojů pro účely pravidelného prověřování. Rada má za to, že musí mít možnost vycházet za tím účelem z jiných informací než z vnitrostátních rozhodnutí, neboť podle ní často neexistuje žádné vnitrostátní rozhodnutí, které by následovalo po prvotním zařazení osoby nebo subjektu na sporný seznam. Úvahy Tribunálu jsou podle ní v rozporu s cílem společného postoje 2001/931 spočívajícím v boji proti terorismu.
- 42 Komise a členské státy, které byly účastníky řízení před Soudním dvorem, vystupují na podporu argumentace Rady, přičemž kladou důraz zejména na rozlišení, které je ve společném postoji 2001/931 zavedeno mezi prvotním zařazením subjektu na sporný seznam podle čl. 1 odst. 4 tohoto společného postoje a následným prověřováním podle jeho čl. 1 odst. 6.
- 43 Podle LTTE naproti tomu dospěl Tribunál ke správnému závěru, že rozhodne-li se Rada poskytnout nové důvody pro její ponechání na sporném seznamu, musí tyto důvody vycházet z vnitrostátních rozhodnutí ve smyslu čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931, a nikoli z tisku nebo internetu. Tvrzení Rady, že ponechání na sporném seznamu může odůvodnit s použitím veřejných informací, je podle LTTE v rozporu s dvojúrovňovým systémem zavedeným společným postojem 2001/931 a s rozsudkem ze dne 15. listopadu 2012, Al-Aqsa v. Rada a Nizozemsko v. Al-Aqsa (C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711).

Závěry Soudního dvora

- 44 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku jde o to, za jakých podmínek může Rada při prověřování zápisu určité osoby nebo subjektu na sporný seznam, které jí přísluší na základě čl. 1 odst. 6 společného postoje 2001/931, ponechat tuto osobu nebo subjekt na uvedeném seznamu. K určení těchto podmínek je třeba vyložit čl. 1 odst. 6 společného postoje 2001/931 zejména s přihlédnutím k jeho vazbě na čl. 1 odst. 4 tohoto společného postoje, který upravuje podmínky pro prvotní zařazení dané osoby nebo subjektu na uvedený seznam.

- 45 Soudní dvůr v případě prvotních rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků určil, že znění čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931 odkazuje na rozhodnutí přijaté vnitrostátním orgánem a vyžaduje existenci přesných informací nebo materiálů v příslušném spise, jež dokládají, že takovéto rozhodnutí bylo přijato. Účelem tohoto požadavku je zajistit, aby vzhledem k neexistenci prostředků Unie k tomu, aby mohla sama provádět šetření ohledně účasti určité osoby nebo subjektu na teroristických činech, bylo rozhodnutí Rady o prvotním zařazení takové osoby nebo subjektu na sporný seznam přijato na dostatečném skutkovém základě umožňujícím Radě dospět k závěru o existenci nebezpečí, že v případě nepřijetí omezujících opatření se bude dotčená osoba nebo subjekt i nadále účastnit teroristických činností (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2012, *Al-Aqsa v. Rada a Nizozemsko v. Al-Aqsa*, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, body 69, 79 a 81).
- 46 Pokud jde naproti tomu o následná rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že otázkou významnou při přezkumu, zda mají být osoba nebo subjekt ponechány ve sporném seznamu, je, zda od zařazení této osoby nebo subjektu do uvedeného seznamu nebo od předchozího prověření se skutková situace změnila tak, že již neumožňuje dospět k témuž závěru ohledně účasti dotčené osoby nebo subjektu na teroristických činnostech (rozsudek ze dne 15. listopadu 2012, *Al-Aqsa v. Rada a Nizozemsko v. Al-Aqsa*, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 82).
- 47 V daném případě Tribunál v bodech 173 a 202 napadeného rozsudku dospěl k názoru, že výčet teroristických činů, které měla LTTE spáchat od roku 2005, uvedený v odůvodnění ke sporným aktům, hrál rozhodující úlohu, když Rada ponechala zmrazení finančních prostředků LTTE v platnosti. V bodech 187 a 204 napadeného rozsudku Tribunál určil, že pro zmínku o každém novém teroristickém činu, kterou Rada vloží do svého odůvodnění během prověřování podle čl. 1 odst. 6 společného postoje 2001/931, musí platit, že byla předmětem posouzení a rozhodnutí příslušného orgánu. Tribunál zejména v bodech 186 a 207 napadeného rozsudku konstatoval, že Rada svá tvrzení o teroristických činech, které měla LTTE spáchat od roku 2005, opřela nikoli o taková rozhodnutí, nýbrž o informace, které čerpala z tisku a internetu, a sporné akty tedy zrušil.

– K první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku

- 48 V rámci první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku Rada tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když uvedl, že Rada musí pravidelně poskytovat nové důvody pro ponechání LTTE na sporném seznamu a bez informací hovořících pro její vynětí z tohoto seznamu nemůže tento subjekt na tomto seznamu ponechat pouze na základě vnitrostátních rozhodnutí, jimiž bylo odůvodněno jeho prvotní zařazení na seznam.
- 49 Ze zkoumání prvního důvodu kasačního opravného prostředku vyplývá, že Tribunál správně konstatoval, že jsou sporné akty stíženy vadou spočívající v nedostatečném odůvodnění, pokud jde o záruku, že rozhodnutí indických orgánů bylo přijato při dodržení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu. První část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je tedy v rozsahu, v němž se týká rozhodnutí indických orgánů, irelevantní.
- 50 V rozsahu, v němž se první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku týká rozhodnutí Spojeného království, je třeba konstatovat, že jak vyplývá zejména z bodu 196 napadeného rozsudku, Tribunál přinejmenším implicitně dovodil, že tato rozhodnutí nejsou sama o sobě dostatečným základem pro ponechání LTTE na sporném seznamu.
- 51 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z judikatury citované v bodě 46 tohoto rozsudku vyplývá, že v rámci prověřování podle čl. 1 odst. 6 společného postoje 2001/931 může Rada ponechat dotyčnou osobu nebo subjekt na sporném seznamu, dospěje-li k závěru, že trvá nebezpečí jeho zapojení do teroristických činností, jimiž bylo odůvodněno jeho prvotní zařazení na tento seznam. Ponechání určité osoby nebo subjektu na sporném seznamu je tedy v podstatě prodloužením prvotního zařazení.

- 52 V rámci ověřování, zda riziko zapojení dotyčné osoby nebo subjektu do teroristických činností trvá, musí být náležitě zohledněno, jak bylo později naloženo s vnitrostátním rozhodnutím, které sloužilo za základ pro prvotní zařazení této osoby nebo subjektu na sporný seznam, zejména zda bylo toto vnitrostátní rozhodnutí zrušeno z důvodu nových skutků nebo informací nebo z důvodu změny posouzení provedeného příslušným vnitrostátním orgánem.
- 53 V daném případě však vyvstává otázka, zda to, že vnitrostátní rozhodnutí, jež sloužilo za základ pro prvotní zařazení na sporný seznam, bylo ponecháno v platnosti, může samo o sobě stačit pro ponechání dotyčné osoby nebo dotyčného subjektu na tomto seznamu.
- 54 V tomto ohledu platí, že pokud vzhledem k uplynulému času a v závislosti na změně okolností dané věci již skutečnost, že vnitrostátní rozhodnutí, jež sloužilo za základ pro prvotní zařazení, zůstává v platnosti, sama o sobě nedovoluje usuzovat na to, že nebezpečí zapojení dotyčné osoby či subjektu do teroristických činností trvá, je Rada povinna založit ponechání této osoby nebo subjektu na uvedeném seznamu na aktualizovaném posouzení situace s přihlédnutím k novějším skutkovým okolnostem dokládajícím, že toto nebezpečí stále trvá (viz obdobně rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 156).
- 55 V daném případě mezi přijetím rozhodnutí Spojeného království v průběhu roku 2001, jež sloužila za základ pro prvotní zařazení LTTE na sporný seznam, tímto prvotním zařazením, k němuž došlo během roku 2006, a přijetím sporných aktů v letech 2011 až 2014 uplynula značná doba. Jak mimoto uvedla Rada v odůvodněních ke sporným aktům, LTTE utrpěla vojenskou porážku ohlášenu vládou Srí Lanky v květnu 2009, která tuto organizaci výrazně oslabil. Rada tedy byla povinna založit ponechání LTTE na tomto seznamu na novějších informacích dokládajících, že nebezpečí zapojení LTTE do teroristických činností nadále trvá. Tribunál se proto na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, nedopustil nesprávného právního posouzení, když dovodil – přinejmenším implicitně – že rozhodnutí Spojeného království nepředstavovala sama o sobě dostatečný základ pro sporné akty.
- 56 První část druhého žalobního důvodu proto musí být zamítnuta.
- *K druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku*
- 57 Pokud jde o druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku, Rada tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když zejména v bodech 187 až 189, 202 až 204 a 225 napadeného rozsudku určil, že se Rada musí pro účely ponechání určité osoby nebo subjektu na sporném seznamu opírat výlučně o informace uvedené ve vnitrostátních rozhodnutích příslušných orgánů a že Rada porušila jak článek 1 společného postoje 2001/931, tak svou povinnost uvést odůvodnění, když se v projednávané věci opírala o informace z tisku a internetu.
- 58 Co se na prvním místě týče článku 1 společného postoje 2001/931, je třeba nejprve poukázat na to, že tento článek rozlišuje mezi prvotním zařazením osoby či subjektu na sporný seznam podle jeho odstavce 4 a ponecháním již zařazené osoby či subjektu na tomto seznamu podle jeho odstavce 6.
- 59 V souladu s čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931 je předpokladem pro prvotní zařazení osoby nebo subjektu na sporný seznam existence vnitrostátního rozhodnutí příslušného orgánu nebo existence rozhodnutí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů nařizující sankci.
- 60 Taková podmínka naproti tomu není stanovena v čl. 1 odst. 6 tohoto společného postoje, který stanoví, že „[j]ména osob a subjektů na seznamu uvedeném v příloze se budou pravidelně, nejméně však jednou za šest měsíců, prověřovat s cílem zjistit, zda trvají důvody pro jejich uvedení v seznamu“.

- 61 Toto rozlišování lze vysvětlit tím, že ponechání osoby nebo subjektu na sporném seznamu je v podstatě – jak bylo uvedeno v bodě 51 tohoto rozsudku – prodloužením prvotního zařazení, a předpokládá tedy trvání nebezpečí, že dotyčná osoba nebo subjekt jsou zapojeny do teroristických činností, tak jak bylo toto nebezpečí původně konstatováno Radou na základě vnitrostátního rozhodnutí, jež sloužilo za základ pro toto prvotní zařazení.
- 62 Článek 1 odst. 6 společného postoje 2001/931 tedy sice vyžaduje, aby Rada provedla alespoň jednou za šest měsíců „prověření“ s cílem ujistit se, že „ponechání“ již zařazené osoby či subjektu na tomto seznamu na základě vnitrostátního rozhodnutí přijatého příslušným orgánem zůstává odůvodněné, avšak neznamená, že každá nová informace, jíž se Rada dovolává jako důvodu pro ponechání dotyčné osoby či subjektu na sporném seznamu, musela být předmětem vnitrostátního rozhodnutí příslušného orgánu přijatého po rozhodnutí, které sloužilo za základ pro prvotní zařazení. Vyslovením takového požadavku Tribunál vztáhl podmínku týkající se existence takového rozhodnutí, která je v čl. 1 odst. 4 společného postoje 2001/931 stanovena pouze pro účely prvotního zařazení osoby nebo subjektu na uvedený seznam, i na prověřování, které přísluší Radě na základě čl. 1 odst. 6 tohoto společného postoje. Tribunál přitom pominul rozlišení mezi rozhodnutím o prvotním zařazení osoby nebo subjektu na sporný seznam a následným rozhodnutím spočívajícím v ponechání osoby či subjektu na tomto seznamu.
- 63 Dále je třeba konstatovat, že Tribunálem podaný výklad článku 1 společného postoje 2001/931 spočívá přinejmenším implicitně na úvaze, že buď přijímají příslušné vnitrostátní orgány pravidelně rozhodnutí, jež mohou sloužit za základ pro prověřování, jež podle čl. 1 odst. 6 společného postoje 2001/931 přísluší Radě, anebo má Rada možnost požádat tyto orgány v případě potřeby o přijetí takových rozhodnutí.
- 64 Tato úvaha přitom nemá žádnou oporu v unijním právu.
- 65 V tomto ohledu je třeba zaprvé upřesnit, že skutečnost, na niž Tribunál poukázal v bodech 210 a 211 napadeného rozsudku, tj. že členské státy informují Radu o rozhodnutích přijatých jejich příslušnými orgány a tato rozhodnutí jí předávají, neznamená, že jsou tyto orgány povinny přijímat pravidelně či přinejmenším v případě potřeby rozhodnutí, jež mohou sloužit za základ pro toto prověřování.
- 66 Zadruhé – na rozdíl od toho, co Tribunál určil v bodě 213 napadeného rozsudku – vzhledem k tomu, že v rámci systému omezujících opatření zavedeného společným postojem 2001/931 není upraven žádný specifický základ, zásada loajální spolupráce zakotvená v čl. 4 odst. 3 SEU nedovoluje Radě nutit příslušné orgány členských států, aby přijímaly v případě potřeby vnitrostátní rozhodnutí, jež by mohla sloužit za základ pro prověřování podle čl. 1 odst. 6 tohoto společného postoje, které přísluší Radě.
- 67 Naopak je třeba poukázat na to, že tento systém neupravuje mechanismus, který by Radě umožňoval obstarat si v případě potřeby vnitrostátní rozhodnutí přijatá po prvotním zařazení dotyčné osoby nebo subjektu na sporný seznam, a to za účelem provedení prověření, které jí přísluší na základě čl. 1 odst. 6 tohoto společného postoje a v jehož rámci je povinna ověřit, zda trvá nebezpečí zapojení této osoby nebo subjektu do teroristických činností. Vzhledem k tomu, že takový mechanismus chybí, se nelze domnívat, že tento systém vyžaduje, aby Rada toto prověřování prováděla výlučně na základě takovýchto vnitrostátních rozhodnutí, neboť jinak by byly nepatřičně omezeny prostředky, které má Rada za tím účelem k dispozici.
- 68 Konečně je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co uvedl Tribunál zejména v bodech 187 a 210 napadeného rozsudku, jeho výklad článku 1 společného postoje 2001/931 nelze odůvodnit ani nutností chránit dotyčné osoby či subjekty.

- 69 V tomto ohledu je třeba uvést, že v případě prvotního zařazení na sporný seznam jsou dotyčná osoba či subjekt zejména chráněny jak možností napadnout před vnitrostátními soudy vnitrostátní rozhodnutí, jež sloužila za základ pro toto zařazení, tak možností napadnout před unijními soudy samotné zařazení na sporný seznam.
- 70 V případě následných rozhodnutí o zmrazení finančních prostředků jsou dotyčná osoba nebo subjekt chráněny zejména možností podat proti těmto rozhodnutím žalobu k unijnímu soudu. Unijní soud je konkrétně povinen ověřit, zda byla zaprvé dodržena povinnost uvést odůvodnění stanovená v článku 296 SFEU, a tudíž zda jsou uváděné důvody dostatečně přesné a konkrétní, a zadruhé, zda jsou tyto důvody podloženy (viz obdobně rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 118 a 119, a ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, bod 64).
- 71 V této souvislosti je nutné upřesnit, že dotyčná osoba nebo subjekt mohou v rámci žaloby podané proti svému ponechání na sporném seznamu zpochybnit všechny informace, o které se Rada opírá při prokazování, že nebezpečí jejich zapojení do teroristických činností trvá, bez ohledu na to, zda tyto informace vycházejí z vnitrostátního rozhodnutí přijatého příslušným orgánem nebo z jiných zdrojů. V případě zpochybnění legality přísluší Radě, aby prokázala, že jsou tvrzené skutečnosti podloženy, a unijnímu soudu přísluší ověřit jejich věcnou správnost (viz obdobně rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 121 a 124, a ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, body 66 a 69).
- 72 Z toho vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když určil, že Rada porušila článek 1 společného postoje 2001/931 tím, že se v odůvodnění ke sporným aktům opírala o informace vycházející z jiných zdrojů než z vnitrostátních rozhodnutí přijatých příslušnými orgány.
- 73 Pokud jde na druhém místě o Tribunálem konstatované porušení povinnosti uvést odůvodnění, zejména z bodu 225 napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál vycházel pouze z toho, že v souvislosti s výčtem teroristických činů, které měla LTTE spáchat od roku 2005, uvedeným v odůvodnění ke sporným aktům chyběl odkaz na vnitrostátní rozhodnutí příslušných orgánů. Konstatování Tribunálu, že došlo k porušení povinnosti uvést odůvodnění, je tedy přímým důsledkem konstatování, že došlo k porušení článku 1 společného postoje 2001/931, o němž bylo prokázáno, že trpí vadou spočívající v nesprávném právním posouzení.
- 74 Nesprávné právní posouzení, jehož se Tribunál dopustil při výkladu tohoto článku 1, tedy vede k tomu, že vadou spočívající v nesprávném právním posouzení trpí i jeho konstatování, že Rada porušila povinnost uvést odůvodnění.
- 75 Je však třeba připomenout, že pokud se ukáže, že v odůvodnění rozhodnutí Tribunálu došlo k porušení unijního práva, avšak je patrné, že jeho výrok je opodstatněný z jiných právních důvodů, nemůže takové porušení vést ke zrušení tohoto rozhodnutí a je třeba nahradit odůvodnění (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 150, a ze dne 5. března 2015, Komise a další v. Versalis a další, C-93/13 P a C-123/13 P, EU:C:2015:150, bod 102 a citovaná judikatura).
- 76 Tak je tomu i v projednávaném případě.
- 77 Jak totiž Tribunál uvedl v bodě 167 napadeného rozsudku, Rada v odůvodněních ke sporným aktům poukázala na vojenskou porážku LTTE ohlášenou vládou Srí Lanky v květnu 2009, přičemž uvedla, že „přestože [tato] vojenská porážka [...] výrazně oslabila [...] strukturu [LTTE], pravděpodobným záměrem této organizace je i nadále pokračovat v teroristických útocích na Srí Lance“.

- 78 Pokud jde o údaje, o něž Rada toto posouzení opírala, jediným údajem, na který Tribunál v napadeném rozsudku poukázal, je výčet teroristických činů, které měla LTTE spáchat od roku 2005, uvedený v odůvodněních ke sporným aktům. Jak vyplývá z bodu 168 napadeného rozsudku, období, kterého se tento výčet týká, sahá podle napadených nařízení až po duben 2009 nebo až po červen 2010. V tomto ohledu ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že v odůvodněních k prvnímu a druhému spornému prováděcímu nařízení, tj. k prováděcím nařízením č. 83/2011 a č. 687/2011 (dále společně jen „první a druhé sporné prováděcí nařízení“), byly sice uvedeny tři údajné teroristické činy, které měla LTTE spáchat v době od 27. dubna do 12. června 2010, tj. po své vojenské porážce v květnu 2009, Rada však následně změnila odůvodnění ke sporným aktům tak, že zmínku o těchto třech činech vypustila v odůvodněních k třetímu až osmému spornému prováděcímu nařízení, tzn. v prováděcích nařízeních č. 1375/2011, č. 542/2012, č. 1169/2012, č. 714/2013, č. 125/2014 a č. 790/2014 (dále společně jen „třetí až osmé sporné prováděcí nařízení“). Poslední teroristický čin uvedený v odůvodněních ke třetímu až osmému spornému prováděcímu nařízení se totiž udál dne 12. dubna 2009, tedy před zmíněnou vojenskou porážkou. V písemných odpovědích na otázky položené Tribunálem Rada objasnila, že tato změna byla „aktualizací“ odůvodnění ke sporným aktům provedenou z důvodu obdržení nových informací.
- 79 Vzhledem k tomu, že chybí jakéhokoli další relevantní údaje, není tedy v odůvodněních ke třetímu až osmému spornému prováděcímu nařízení uvedeno nic, o co by bylo možné opřít závěr Rady, že navzdory uvedené vojenské porážce bylo pravděpodobným záměrem LTTE pokračovat v teroristických útocích na Srí Lance. Přitom vzhledem k tomu, že tato vojenská porážka představovala významnou změnu okolností, jež může zpochybnit další trvání nebezpečí zapojení LTTE do teroristických činností, měla Rada v těchto odůvodněních uvést informace, o něž by bylo možné tento závěr opřít. Proto trpí třetí až osmé sporné prováděcí nařízení vadou spočívající v nedostatečném odůvodnění, jež může vést k jejich zrušení.
- 80 V případě prvního a druhého sporného prováděcího nařízení je třeba konstatovat, že je Rada zrušila a nahradila následujícími spornými prováděcími nařízeními, přičemž skutečnosti uvedené v odůvodněních aktualizovala z důvodu obdržení nových informací. Tato aktualizace vedla k vypuštění zmínky o třech údajných teroristických činech, které měla LTTE spáchat v době od 27. dubna do 12. června 2010, tj. po vojenské porážce tohoto subjektu. Rada ostatně v rámci tohoto řízení o kasačním opravném prostředku na zmínku o těchto třech údajných teroristických činech nepoukazovala, navzdory otázce položené Soudním dvorem ohledně dostatečné odůvodněnosti sporných aktů v souvislosti s pravděpodobným záměrem LTTE pokračovat v teroristických útocích na Srí Lance, přestože v květnu 2009 utrpěla vojenskou porážku. V důsledku toho je zjevné, že zmínka o těchto třech údajných teroristických činech každopádně nedovoluje učinit závěr, že odůvodnění k prvnímu a druhému spornému prováděcímu nařízení je podložené.
- 81 Za těchto podmínek musí být výrok napadeného rozsudku považován za opodstatněný ve vztahu ke všem sporným aktům. Druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 82 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku Rada, podporovaná Spojeným královstvím a Komisí, tvrdí, že se Tribunál v bodech 177 a 205 až 208 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodnutí Spojeného království z roku 2001 o zákazu LTTE nepovažoval za dostatečný základ pro ponechání LTTE na sporném seznamu. Podle Rady Tribunál neprávem dovedl, že neuvedení informací, které jsou základem pro toto rozhodnutí, v odůvodněních ke sporným aktům

bránilo Radě v tom, aby z něj vycházela. Na rozdíl od toho, co Tribunál uvedl, nemusí znát důvody, které jsou základem tohoto rozhodnutí, neboť tyto důvody nejsou předmětem přezkumu unijního soudu.

83 LTTE s touto argumentací nesouhlasí.

Závěry Soudního dvora

84 Je třeba konstatovat, že v rozsahu, v němž se třetí důvod kasačního opravného prostředku týká nesprávného právního posouzení, jehož se měl Tribunál dopustit, když měl za to, že samotné rozhodnutí Spojeného království z roku 2001 o zákazu LTTE není dostatečným základem pro sporné akty, se tento důvod kasačního opravného prostředku a první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku částečně překrývají.

85 Přitom bez ohledu na podloženost argumentu uplatněného Radou v rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku, podle kterého Tribunál neprávem určil, že neuvedení informací, které jsou základem tohoto rozhodnutí, v odůvodněních ke sporným aktům bránilo Radě v tom, aby z něj vycházela, je třeba připomenout, že každopádně ze zkoumání první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku vyplývá, že zaprvé z důvodu délky doby uplynulé mezi přijetím rozhodnutí Spojeného království, jež sloužila za základ pro prvotní zařazení LTTE na sporný seznam, tímto zařazením a přijetím sporných aktů a zadruhé z důvodu vojenské porážky v květnu 2009 nebylo rozhodnutí Spojeného království z roku 2001 o zákazu LTTE dostatečným základem pro sporné akty.

86 Třetí důvod kasačního opravného prostředku je tudíž irelevantní.

87 Vzhledem k tomu, že žádnému z důvodů kasačního opravného prostředku nebylo vyhověno, je třeba kasační opravný prostředek zamítnout.

K nákladům řízení

88 Článek 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný, rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení. Článek 138 tohoto jednacího řádu, který se na základě jeho čl. 184 odst. 1 použije na řízení o kasačním opravném prostředku, v odstavci 1 stanoví, že se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

89 Vzhledem k tomu, že LTTE požadovala náhradu nákladů řízení a kasační opravný prostředek Rady se zamítá, je důvodné rozhodnout, že Rada ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené LTTE.

90 Článek 140 odst. 1 jednacího řádu, který se použije na řízení o kasačním opravném prostředku na základě jeho čl. 184 odst. 1, stanoví, že členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.

91 V souladu s těmito ustanoveními ponese Francouzská republika, Nizozemské království, Spojené království a Komise vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**

2) **Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené organizací Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE).**

- 3) **Francouzská republika, Nizozemské království, Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Evropská komise ponesou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.